

EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ

(Vztah k Islandu, Turecku
a zemím západního Balkánu)

HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU

(Aktivity v oblasti Společné zahraniční
a bezpečnostní politiky a vnějších vztahů EU)

DOKUMENTY SZBP EU

(Výběr dokumentů z databáze Rady EU)

Ing. Karel Hlaváček

OBSAH

OBSAH	2
EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ	3
KOSOVO	3
HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU	6
PÁKISTÁN: POVODNĚ	6
IZRAEL, PALESTINA: PŘÍMÉ ROZHOVORY	7
DOKUMENTY SZBP EU	10

Kontakt:

Karel Hlaváček, tel. 2242, email: hlavacekk@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

EVROPSKÁ UNIE A POLITIKA ROZŠÍŘENÍ

(Vztah k Islandu, Turecku a zemím západního Balkánu)

KOSOVO

Pozadí

V souvislosti se zveřejněním **poradního stanoviska Mezinárodního soudního dvora (ICJ)**, v němž ICJ jasně prohlašuje, že vyhlášení nezávislosti Kosova nebylo v rozporu s mezinárodním právem, se pozornost mezinárodního společenství opět upírá směrem ke Kosovu.¹

Kosovo a Srbsko po zveřejnění poradního stanoviska ICJ

Dne 26. srpna 2010 publikoval svoji analýzu situace po zveřejnění poradního stanoviska ICJ think tank International Crisis Group (ICG).² ICG vidí jako rozhodující **zahájení jednání a spolupráce mezi Srbskem a Kosovem**, protože v současnosti mezi těmito zeměmi neexistují diplomatické styky a téměř žádná spolupráce v praktických záležitostech. Srbsko chce ovšem jednat o statusu Kosova³ a odmítá vyjednávat o záležitostech praktické spolupráce, zatímco Kosovo zaujímá přesně opačné stanovisko⁴.

Geografické ohnisko střetu mezi Kosovem a Srbskem se nachází v **severní oblasti Kosova**: kosovští Srbové zde odmítají integraci do kosovských správních struktur. Řešením z kosovské strany by mohlo být poskytnutí rozsáhlé autonomie této oblasti⁵. Je však pravděpodobné, že kosovští Srbové ani tuto variantu nepřijmou a místo toho budou prosazovat oddělení severních oblastí od Kosova.⁶ Otevřenou možností tak zůstává také změna hranic, jež by spočívala ve výměně převážně albánské jižní části Srbska za převážně srbskou severní část Kosova. Ačkoli představitelé obou států o této možnosti oficiálně nemluví, ICG uvádí, že se tato možnost „tíše“ zvažuje.

¹ Je pravděpodobné, že poradní posudek ICJ s sebou přinese posílení mezinárodního postavení Kosova. Podle některých odhadů by mohlo dojít k nové vlně uznání nezávislosti Kosova, přičemž počet států, které v tomto ohledu připadají v úvahu, se pohybuje okolo 50. Situaci může projasnit již zářijové zasedání Valného shromáždění OSN. Viz Přehled SZBP červenec 2010.

² Analýza International Crisis Group k dispozici [ZDE](#).

³ Dne 28. srpna 2010 podalo Srbsko návrh rezoluce Valného shromáždění OSN, jejímž cílem je obnovit jednání o statusu Kosova. Návrh se bude projednávat na zářijovém zasedání Valného shromáždění OSN.

⁴ Viz komentář kosovského premiéra Hacima Thaciho, Euobserver.com, 16. 8. 2010, [ZDE](#).

⁵ ICG se zde odvolává na tzv. Ahtisaariho plán, který v roce 2007 navrhl bývalý finský prezident Marti Ahtisaari a který obsahuje koncept autonomie severních oblastí Kosova.

⁶ ICG se přesto domnívá, že široká autonomie severních oblastí Kosova a záruky samostatného postavení srbské ortodoxní církve v oblasti (podle Ahtisaariho plánu) by pro Srby mělo být dostačující.

Role EU (a USA) by tak podle ICG měla spočívat v nabídce zprostředkování rozhovorů mezi Kosovem a Srbskem. Pokud by toto úsilí selhalo, měla by EU vynutit vymahatelnost práva v severním Kosovu rozšířením mise EULEX do této oblasti.⁷

O možných rozhovorech mezi Kosovem a Srbskem se hovoří i na politické úrovni. Samo Srbsko podalo dne 28. července 2010, několik dní po zveřejnění verdiktu ICJ, **návrh rezoluce Valného shromáždění OSN**, v němž zdůrazňuje nutnost najít oboustranně přijatelná řešení otevřených problémů (současně ale prohlašuje, že jednostranné vyhlášení nezávislosti není přijatelným řešením územních sporů).⁸

Jakkoli je **EU** v otázce statusu Kosova rozdělena, vyvíjí v současnosti tlak na Srbsko. Německý ministr zahraničí Guido Westerwelle dne 26. srpna 2010 v rámci své návštěvy Srbska prohlásil, že „mapa jihovýchodní Evropy už byla dotvořena“ a Srbsko musí „pohlédnout realitě do tváře“. Současně podmínil srbské přiblížování k EU vstřícností v tomto bodě: „Členem EU se mohou stát jen ti, kteří jsou připraveni řešit sousedské neshody spoluprací.“⁹

Srbský prezident Boris Tadić na tlak reagoval ochotou pozměnit znění návrhu rezoluce Valného shromáždění OSN: chce „hovořit o možných změnách, které budou přijatelné pro Srbsko i velké mocnosti“. Současně ale opět prohlásil, že „Srbsko Kosovo nikdy neuzná“.¹⁰

Náladu Srbska (resp. srbských občanů) vůči Kosovu nově zmapovalo výzkumné centrum Balkan Gallup Monitor. Jeho studie¹¹ ukazuje, že Kosovo zůstává pro Srby citlivým tématem. 64 % dotázaných si myslí, že Srbsko nezávislost Kosova nikdy neuzná. V roce 2008 takto odpovědělo pouze 61 % dotázaných. Navzdory těmto silným prohlášením si 43 % respondentů myslí, že Kosovo se nezávislým stane, ať už bude Srbsko dělat cokoli. Pro EU nevyznívá dobře neochota srbského obyvatelstva vyměnit nezávislost Kosova za členství v EU. Proti výměně se stavělo 70 % dotázaných, pro pouze 16 %.

Politická situace v Kosovu

Politickou situaci v Kosovu za období mezi 16. březnem a 15. červencem 2010 komentuje ve své zprávě z 29. července 2010¹² generální tajemník OSN Pan Ki-mun.

⁷ Mise EULEX je podle ICG v oblasti severního Kosova přítomna spíše symbolicky. Kosovští Srbové přítomnost mise ve velké většině odmítají.

⁸ Viz Balkaninsight.com, 28. 7. 2010, [ZDE](#).

⁹ Viz Euobserver.com, 27. 8. 2010, [ZDE](#).

¹⁰ Viz Euobserver.com, 30. 8. 2010, [ZDE](#).

¹¹ Studie Balkan Gallup Monitor k dispozici [ZDE](#).

¹² Zpráva GT OSN k dispozici [ZDE](#).

Ten shrnuje, že jakkoli situace zůstává stabilní, nenastal v tomto období dostatečný pokrok v řešení politických problémů Kosova¹³:

- Proces usmíření mezi kosovskými Albánci a kosovskými Srby: v důsledku několika násilných incidentů¹⁴ v severním Kosovu se napětí spíše zvýšilo. Počet srbských navrátilců do Kosova zůstává znepokojivě nízký (za sledované období se vrátilo 263 kosovských Srbů, v některých případech nebyli místními kosovskými Albánci přijati a byli nařčeni z válečných zločinů);
- Severní Kosovo: v několika obcích Srbsko zorganizovalo komunální volby, které byly poznamenány protesty ze strany kosovských Albánců;
- Regionální spolupráce zůstává blokována kvůli neshodám týkajících se statusu Kosova.

Činnost mise EU EULEX v Kosovu

Činnost mise EULEX Kosovo v období březven-červenec 2010 shrnuje ve své zprávě¹⁵ vysoká představitelka Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku Catherine Ashtonová. Mise EULEX je největší civilní misí EU (2 746 pracovníků) a jejím cílem je podporovat kosovský právní stát (policii, soudnictví, celní službu).¹⁶ Dne 8. června 2010 byl prodloužen mandát mise o další dva roky. Catherine Ashtonová hodnotí činnost mise jako kontinuální s postupně se zvyšující přítomností v severní části Kosova. Odlišný pohled na přítomnost EU v severním Kosovu prezentuje výše zmíněný think tank ICG, podle něhož je pouze symbolická. Mezi aktivity a dosavadní výsledky EU v severním Kosovu patří:

- přítomnost policistů EU ve čtyřech policejních stanicích v oblasti (celkem je v severním Kosovu přítomno okolo 120 pracovníků);
- přítomnost policistů na hraničních přechodech (brány 1 a 31) s cílem boje proti pašování a organizovanému zločinu;
- otevření soudu v Severní Mitrovici (soud dosud přijal 11 rozsudků);
- investice v celkové výši 4,6 milionů eur, vytvoření zhruba 230 nových udržitelných pracovních míst.¹⁷

¹³ Mezi tyto problémy konkrétně patří: korupce a organizovaný zločin, usmíření mezi kosovskými Albánci a kosovskými Srby, severní Kosovo, které je de facto pod kontrolou Srbska, spolupráce mezi Srbskem a Kosovem a status Kosova.

¹⁴ Došlo např. k postřelení kosovkosrbského politika Petara Miletiče, v průběhu téhož měsíce došlo k protestům kosovských Srbů proti otevření centra pro služby občanům v severním Kosovu, při nichž bylo zraněno 12 lidí. Kosovští Srbové tento akt pochopili jako snahu o zavedení kosovských úřadů na severu země.

¹⁵ Zpráva je příloha (Annex 1) ke zprávě GT OSN, [ZDE](#).

¹⁶ Více informací o misi na webových stránkách Rady, [ZDE](#).

¹⁷ Viz Newsletter SBOP think tanku EU Institute for Security Studies, [ZDE](#).

HLAVNÍ BODY AGENDY SZBP EU

(Aktivity v oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní politiky
a vnějších vztahů EU)

PÁKISTÁN: POVODNĚ

Vztahy EU-Pákistán

Pákistán je jednou ze zemí, s nimiž se EU snaží posílit **vzájemné vztahy**. V červnu 2009 se konal historicky první summit mezi **Pákistánem a EU**, další vrcholná schůzka proběhla v červnu 2010. EU se ve vztazích s Pákistánem zaměřuje na posílení obchodních vztahů¹⁸, podporu demokracie a lidských práv a boj proti terorismu.¹⁹

Politická situace v Pákistánu

Právě **boj proti terorismu** je dlouhodobě v centru pozornosti. Loňská zpráva Europolu o vývoji terorismu ve světě konstatovala, že Pákistán spolu s Afghánistánem „pravděpodobně nahradily Irák a staly se preferovanou destinací pro dobrovolníky, kteří se chtějí účastnit ozbrojeného konfliktu“²⁰, letošní zpráva tento trend potvrzuje s tím, že „Pákistán zůstává důležitou oblastí pro Al-Káidu a k ní příslušející skupiny“²¹. Především severozápadní oblasti Pákistánu jsou nestabilní a probíhají zde boje mezi islámskými ozbrojenci a vládními silami.²²

Aktuálně: povodně

V souvislosti s dlouhotrvajícími monzunovými dešti postihly Pákistán **povodně**, které měly k 24. srpnu 2010 podle zdrojů Komise²³ za následek ztrátu téměř 1 600 životů a potřebu humanitární pomoci pro zhruba 10 milionů lidí.

Reakce EU

Generální ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu Evropské komise (**ECHO**) postupně přislíbilo (k 23. srpnu 2010) celkem 70 milionů eur na okamžitou humanitární pomoc, přičemž první zdroje (30 milionů eur) byly uvolněny dne 31. července 2010. V Pákistánu pracuje 17 expertů ECHO, kteří vyhodnocují následky povodní a způsob pomoci. Pákistán osobně navštívila eurokomisařka pro humanitární pomoc Kristalina Georgijeva. Kromě ECHO uvolňují prostředky na humanitární pomoc také členské státy EU, k 23. srpnu 2010 v celkové výši okolo 130 milionů

¹⁸ Dlouhodobým cílem ve vzájemných obchodních vztazích je smlouva o volném obchodu. Poslední summit s Pákistánem (4. 6. 2010) ale přinesl pouze shodu na posílení vzájemných vztahů a úvahy o zařazení Pákistánu do Systému všeobecných celních preferencí EU (GSP), nikoli začátek vyjednávání o smlouvě o volném obchodu. Viz společné prohlášení ze summitu, [ZDE](#).

¹⁹ Viz Strategii EU pro Afghánistán (jež zahrnuje i Pákistán), [ZDE](#). Pro více informací o vztazích Pákistánu a EU viz také Přehled SZBP květen 2009 (Pákistán) a říjen 2009 (Strategie EU pro Afghánistán).

²⁰ Zpráva Europolu o vývoji terorismu v roce 2008 k dispozici [ZDE](#).

²¹ Zpráva Europolu o vývoji terorismu v roce 2009 k dispozici [ZDE](#).

²² Viz BBC.co.uk, říjen 2009, [ZDE](#).

²³ Souhrnná informace Komise o pákistánských záplavách z 24. srpna 2010 k dispozici [ZDE](#).

Kontakt:

Karel Hlaváček, tel. 2242, email: hlavacekk@psp.cz

Štěpán Pecháček, tel. 2226, email: pechacek@psp.cz

eur.²⁴ EU také reagovala **prohlášením vysoké představitelky** ze dne 19. srpna 2010, v němž vyjadřuje soustrast s oběťmi povodní a přislíbujee spoluúčast EU na odstraňování následků pohromy.²⁵

Výše poskytnutých prostředků se setkala s kritikou ze strany některých nevládních organizací. Např. podle Oxfam International si EU „může dovolit být o hodně štědrější“. Představitelé Komise se nicméně brání tím, že Komise je nejštědrějším dárce.²⁶

Předpokládaný vývoj

Podle slov Kristaliny Georgijevy, eurokomisařky pro humanitární pomoc, se 10. září bude Pákistánem zabývat Rada, a to s ohledem na jeho začlenění do Systému všeobecných celních preferencí (GSP)²⁷. To by přineslo výrazný pokles cel a představovalo tak formu dlouhodobé pomoci při obnově ekonomiky. Dlouhodobá pomoc EU by ale měla být podmíněna zdokonalováním demokratických a lidskoprávních standardů v Pákistánu.²⁸

IZRAEL, PALESTINA: PŘÍMÉ ROZHOVORY

Popis problematiky

Poslední kolo přímých rozhovorů mezi Izraelem a představiteli palestinské samosprávy²⁹ zkrachovalo v prosinci 2008 spolu s izraelským vpádem do Gazy³⁰. Od té doby je **mírový proces** zablokován. V březnu 2010 se za amerického zprostředkování podařilo zahájit nepřímé rozhovory, jejichž průběh byl ale poznamenán rozhodnutím Izraele vybudovat nová obydlí ve východním Jeruzalémě.³¹ Palestinská samospráva podmiňovala zahájení přímých rozhovorů jejich jasně vymezeným časovým rámcem a pozastavením osadnických aktivit Izraele, základem pro jednání měly být hranice před rokem 1967.

²⁴ Největší pomoc dosud poskytla Velká Británie (zhruba 67 milionů eur), Německo (25 milionů eur) a Švédsko (14 milionů eur). ČR přislíbila 160 000 eur. Výše přislíbené pomoci se přitom neustále zvyšuje; uvedená čísla se vztahují k datu 23. srpna 2010.

²⁵ Prohlášení vysoké představitelky k dispozici [ZDE](#).

²⁶ Viz Euobserver.com, 17. 8. 2010, [ZDE](#).

²⁷ Systémy celních preferencí jsou obchodně politická opatření, v jejichž rámci poskytují rozvinuté země či jejich uskupení rozvojovým zemím a územím jednostranně zvýhodněný přístup na vlastní trhy. Viz mpo.cz, [ZDE](#).

²⁸ Viz Euobserver.com, 26. 8. 2010, [ZDE](#).

²⁹ Jednání se odehrávala mezi tehdejším premiérem Izraele Ehudem Olmertem a prezidentem palestinské samosprávy Mahmúdem Abbásem. Průběh těchto rozhovorů byl zprostředkován ještě americkým prezidentem Georgem W. Bushem (konference v Annapolis, listopad 2007).

³⁰ Izrael vojensky zaútočil na Gazu v souvislosti s raketovými útoky hnutí Hamás (jež pásma Gazy od června 2007 ovládá) na Izrael, čímž podle představitelů Izraele byla porušena dohoda o příměří mezi Hamásem a Izraelem. Pro podrobné informace o útoku Izraele na Gazu viz Přehled SZBP prosinec 2008 a leden 2009.

³¹ Viz Přehled SZBP březen 2010.

Aktuálně

V reakci na tlak USA odsouhlasila palestinská samospráva zahájení přímých rozhovorů bez výchozích podmínek.³² Dne 19. srpna 2010 tak došlo ke shodě na **zahájení nového kola přímých mírových rozhovorů**. Jednání by měla začít dne 2. září 2010 ve Washingtonu. Jejich stanovený časový rámec je jeden rok.³³ EU avizované zahájení rozhovorů prostřednictvím vysoké představitelky **Catheriny Ashtonové** přivítala pozitivně, ale současně realisticky: podle Ashtonové se jedná o důležitý krok kupředu, jeho úspěch je ale podmíněn ochotou obou stran ke kompromisu i asistencí třetích aktérů.³⁴

Vyjednávací pozice aktérů

Stanovisko Izraele se pod vedením pravicové vlády Benjamina Netanjahua, který je často označován za politického „jestřába“, přitvrdilo. Netanjahu sice podporuje vznik palestinského státu, ten však podle něho musí být demilitarizovaný. Palestinci musí uznat Izrael jako židovský stát, Jeruzalém by měl zůstat izraelský.

Požadavky palestinské samosprávy spočívají v plnohodnotném palestinském státu na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy, hlavním městem by se měl stát východní Jeruzalém. Palestinská samospráva by mohla být nakloněna možné výměně některých izraelských osad za jiné části izraelského území.³⁵

Pozice EU k blízkovýchodnímu mírovému procesu se v průběhu několika posledních let sice formálně neměnila³⁶, ale posouvala se směrem k ostřejšímu přístupu k Izraeli. EU kritizovala akce Izraele, které oddalovaly případné obnovení mírového procesu. To se projevilo např. i ve zmrazení procesu směřujícího k posílení vztahů s Izraelem v rámci Evropské politiky sousedství v reakci na izraelský vpád do Gazy³⁷ nebo v posunu rétoriky vůči Izraeli³⁸.

³² Viz Carnegieendowment.org, 24. 8. 2010, [ZDE](#).

³³ Viz např. prohlášení tzv. kvartetu (čtveřice aktérů zprostředkovávajících mírový proces – USA, OSN, EU, Rusko), 20. 8. 2010, [ZDE](#).

³⁴ Prohlášení Catheriny Ashtonové k dispozici [ZDE](#).

³⁵ Viz. BBC.co.uk, 20. 8. 2010, [ZDE](#).

³⁶ Řešením konfliktu může být pouze řešení dvoustranné s hranicemi vycházejícími ze situace před rokem 1967, východní Jeruzalém by měl být hlavním městem palestinského státu. Dále je zapotřebí smíření Izraele se Sýrií a Libanem. V současné situaci je nutno, aby se Palestinci sjednotili pod vedením Mahmúda Abbáse (v tomto směru EU podporuje úsilí Egypta o zprostředkování) a přestali na Izraelce útočit, Izrael pak musí zastavit osadnické aktivity, demolice palestinských domů a otevřít Gazu pro humanitární pomoc (v tomto posledním bodu došlo k pozitivnímu posunu, viz Přehled SZBP červen 2010).

³⁷ V březnu 2010 byl tento proces opět časově posunut v důsledku rozhodnutí Izraele vystavět ve východním Jeruzalémě nová obydlí. Viz Přehled SZBP březen 2010.

³⁸ Tento posun se projevil např. v závěrech Rady z prosince 2009, kde EU poprvé na úrovni ministrů zahraničí zmínila budoucnost Jeruzaléma jako hlavního města obou státních útvarů, Izraele a budoucího palestinského státu. „Rada připomíná, že nikdy neuznala anexi východního Jeruzaléma“ a „neuzná žádné změny hranic vzhledem k době před rokem 1967“, píše se např. v dokumentu. Viz Přehled SZBP prosinec 2009.

Předpokládaný vývoj: vyhlídky na úspěch jednání

Průběh mírových rozhovorů je ohrožen již ve svém počátku. Abbás varoval, že obnovení izraelských osadnických aktivit na Západním břehu Jordánu, jež může po desetiměsíčním pozastavení ze strany Izraele nastat dne 26. září 2010, by vedlo k okamžitému přerušení přímých rozhovorů.³⁹ Netanjahu ale prohlašuje, že Abbásův požadavek zpochybňuje to, že Palestinci vstupují do jednání s čistými úmysly, protože stavební aktivity Palestinců na Západním břehu Jordánu pokračují, zatímco Izraelci by je měli pozastavit.⁴⁰

Odborná veřejnost je vůči vyhlídkám přímých rozhovorů spíše pesimistická, podle BBC dosáhl pesimismus „svého vrcholu“.⁴¹ Např. komentář think-tanku Carnegie Endowment kritizuje celkový koncept mírových rozhovorů, které se vlastně konají mezi Izraelem a polovinou Palestinců. Palestinci jsou totiž v současné době rozděleni do dvou znesvářených táborů pod vedením hnutí Fatah (palestinská samospráva, Mahmúd Abbás) a Hamás (ovládá pásmo Gazy). Navíc mandát prezidenta Abbáse je slabý; již na počátku roku 2011 se mají konat prezidentské i parlamentní volby. Problém, který je třeba vyřešit, je daleko širší: Izraelci nebudou přijímat kompromisy s polovinou Palestinců, Palestinci nebudou přijímat kompromisy bez podpory arabských zemí, jako je Sýrie. Podle Carnegie Endowment je zapotřebí široké dohody mezi Izraelem a arabským světem.⁴²

³⁹ Viz Euobserver.com, 23. 8. 2010, [ZDE](#).

⁴⁰ Viz Haaretz.com, 30. 8. 2010, [ZDE](#).

⁴¹ Viz BBC.co.uk, 20. 8. 2010, [ZDE](#).

⁴² Viz Carnegieendowment.org, 24. 8. 2010, [ZDE](#).

DOKUMENTY SZBP EU

(Výběr dokumentů z databáze Rady EU)

Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru o prodloužení mandátu vedoucího Pozorovatelské mise Evropské unie v Gruzii (EUMM Georgia) – [12262/10](#)

Datum: 20. 8. 2010

Typ dokumentu: Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru

Obsah dokumentu: Dne 30. června 2010 navrhla vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Politickému a bezpečnostnímu výboru, aby mandát pana Hansjörga HABERA jako vedoucího mise EUMM Georgia prodloužil o další rok, tedy do 15. září 2011.

Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé - [8530/1/10](#)

Datum: 23. 8. 2010

Typ dokumentu: Návrh znění dohody o volném obchodu

Obsah dokumentu: Dokument obsahuje znění dohody, jedná se o komplexní právní dokument.

Rozhodnutí Rady o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé – [8530/10](#)

Datum: 20. 8. 2010

Typ dokumentu: Návrh rozhodnutí Rady

Obsah dokumentu: Dne 23. dubna 2007 zmocnila Rada Komisi ke sjednání dohody o volném obchodu s Korejskou republikou (dále jen „Korea“) jménem Evropské unie a jejích členských států. Tato jednání byla dokončena a Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (dále jen „dohoda“) byla dne 15. října 2009 parafována. Dokument navrhuje Dohodu schválit.

Politika EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly - [12653/10](#)

Datum: 29. 7. 2010

Typ dokumentu: Sdělení Komise

Obsah dokumentu: Dokument hodnotí na základě Strategie EU pro boj proti terorismu z roku 2005 aktivity EU v této oblasti. Sdělení předkládá klíčové prvky politického hodnocení současné strategie EU pro boj proti terorismu, jak to požaduje Evropský parlament, a představuje důležitý přípravný krok v rámci širší vnitřní bezpečnostní strategie.